

Dima – unul care a ajuns să iubească lumea

Introducere

Este deosebit de interesant și plin de învățătură să urmărim comentariul divin despre Dima. Fără îndoială el era un adevărat copil al lui Dumnezeu și istoria lui ne oferă atenționări utile. Se spune foarte puțin despre el, dar cele trei versete, care le găsim despre el, vorbesc cât câteva volume.

Conlucrător într-o echipă de lucru ideală

Să ne ocupăm mai întâi cu versetul 24 din epistola către Filimon:

Filimon 24: *Tot așa și Marcu, Aristarh, Dima, Luca, cei împreună lucrători cu mine.*

Aici Dima este amintit în salutările apostolului Pavel. El este împreună cu alți trei în societatea lui. El este descris ca „împreună lucrător”, care stătea în legătură cu preaiubitul și credinciosul slujitor al Domnului. Ce privilegiu, că el avea voie să slujească Domnului într-o astfel de societate! Era acolo Luca, medicul preaiubit și scriitorul cărții Faptele Apostolilor și al unei evanghelii, care îi poartă numele. În această grupă era și Marcu, scriitorul unei evanghelii; despre el același apostol putea scrie: „El îmi este de folos.” Mai era și Aristarh, care din cauza credințioșiei lui este numit mai târziu de apostol și „împreună întemnițat cu mine” (Coloseni 4.10). Era o zi mare în istoria lui Dima, când a început să slujească Domnului. Nu știm cât timp a mers pe drumul acesta, dar era un început mareț. Mulți tineri creștini au început bine și au încercat în domeniul lor și după puterea lor să urmeze pe Domnul și să-I slujească.

Dragi tineri creștini, este bine să urmați cu hotărâre pe Domnul și să lăsați lumina voastră să lumineze într-o lume întunecată. Pentru aceasta este necesară „a hotărâre veritabilă a inimii” și mult har și putere de la Domnul. Dacă se vrea realizarea prin puterea proprie, la sfârșit se va dovedi numai slăbiciunea proprie.

Salutări cu mare putere de expresie

Coloseni 4.14: *Luca, doctorul preaiubit, și Dima, vă salută.*

Următoarea relatare despre Dima o găsim în Coloseni 4.14, unde același apostol încheie scrisoarea sa adresată sfinților din Colose cu salutările sale. Privește cât de impresionant vorbește el despre Luca doctorul preaiubit și după aceea adaugă simplu „și Dima”. Apostolul trebuie să fi fost întristat să nu poată spune mai mult despre Dima. Evident ceva nu a mers cum trebuie. Era tocmai ceea ce el nu a spus, ceea ce descria simțămintele sale. În afară părea ca totul să fie încă foarte normal, Dima era încă cu Pavel în călătorie. Însă acest slujitor bătrân al Domnului (Pavel) simțea și știa că nu totul era în ordine și de aceea el putea spune numai:

„și Dima”. Aceasta nu era o recomandare bună a lui Dima, și nu este o recomandare bună pentru niciunul dintre noi, când un slujitor mai în vârstă și credincios al Domnului face o relatare despre slujba noastră și el poate face aceasta numai suspinând (compară cu Evrei 13.17).

Voi dragi tineri credincioși, dacă un slujitor credincios și înțelept al Domnului ar scrie astăzi o scrisoare și ar aminti cu nume diferite persoane, ar spune el despre tine numai „și (numele tău)”? Ar fi numele tău numit fără vreun comentariu? Ar putea cineva, care merge pe drumul său cu Domnul, recunoaște, că inima ta s-a răcit? Amintește-ți, dacă inima ta s-a răcit față de Domnul și alte lucruri au ocupat locul Domnului în sentimentele tale, atunci va urma ceea ce noi citim în continuare despre Dima:

Dragostea pentru lume

2 Timotei 4.10: *căci Dima, din dragoste pentru veacul de acum, m-a părăsit.*

Acum a ieșit la lumină ceea ce chinuia înlăuntrul apostolului și a dat roade. Dima a renunțat la drumul unei slujiri credincioase pentru Domnul, pe care el a mers în timpurile mai bune.

Mai întâi a luat naștere o răceală în inima lui, după aceea și picioarele lui s-au abătut. Ce pagubă! Cu regret aceasta este istoria multor tineri creștini, care au permis, probabil la început foarte puțin, să se interpună ceva între inima lor și Domnul. Pentru un timp pare că totul decurge bine și ceilalți frați și celelalte surori gândesc la fel despre noi; dar dacă inima se preocupă cu alte lucruri, atunci într-o zi picioarele vor urma inima.

Din versetele acestea învățăm taina care a pus stăpânire pe inima lui Dima: el a iubit veacul de acum (lumea). Ce schimb trist! El a părăsit Izvorul apei vieții și și-a săpat o fântână crăpată, care nu ține apă (compară cu Ieremia 2.13).

Lumea aceasta sărmană s-a interpus între sufletul lui și Domnul – lumea, despre care citim: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume, pofta cărnii, pofta ochilor, și mândria vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea trece, și pofta ei, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac” (1 Ioan 2.15-17). Această lume este prea mică, ca să dea inimilor noastre adevărata mulțumire, și dragostea actuală pentru lume este o pierdere mare pentru veșnicie.

Should we to gain the world's applause,
Or to escape ist harmless frown,
Refuse to countenance Thy cause,
And make Thy people's lot our own?
What shame would fill us in that day,
When Thou Thy glory wilt display?

Să câștigăm ovațiile lumii
Sau să scăpăm de încrețirea frunții,
Să refuzăm atunci lucrarea Ta
Și să nu ne alipim de-al Tău popor?
Ce pagubă va fi atunci în ziua
Când Tu cu slava Ta vei umple universul!

Numele „Dima” înseamnă să fi „popular” sau „iubit”. Probabil aceasta ne oferă un indiciu cu privire la căderea lui. Să fi iubit în lumea aceasta este o cursă de moarte. Deseori lumea a surâs creștinilor tineri și le-a promis o oarecare popularitate, prin care ei au ajuns la cădere spirituală. Ce este popularitatea altceva decât „prietenia lumii acesteia”?

„Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea, se face vrăjmaș cu Dumnezeu” (Iacov 4.4).

Dorim noi mai mult să mergem pe cale cu Dumnezeu și să întrebăm de Cuvântul Său și să-I facem plăcere, decât să recoltăm surâsul lumii? Lumea nu voia să știe nimic despre Domnul Isus, atunci când El era aici pe pământ; și dacă noi am merge pe drumul nostru mai mult așa cum a mers El, atunci am avea parte de același lucru.

Dacă ceva din viața ta a întunecat deja gloria Sa și Hristos a fost alungat din inima ta, du-te și spune-I Lui despre toate. Recunoaște toată vina ta și dă la o parte tot ce te împiedică, atunci vei avea parte de bucuria, că El este încă mereu Același.

Still sweet 'tis to discover,
If clouds have dimmed my sight,
When passed, Eternal Lover,
Toward me, as e'er, Thou'rt bright.
O keep my soul, then, Jesus,
Abiding still with Thee;
And if I wander, teach me
Soon back to Thee to flee.

E dulce să descopăr mereu,
Când norii, care mi-au întunecat privirea, au trecut,
Că Tu, Preaiubit veșnic, strălucești față de mine
Așa cum ai fost totdeauna.
Păzește sufletul meu, Isuse,
Și fă-l să rămână la Tine,
Și când rătăcesc în jur,
Învață-mă să revin curând la Tine.

[Din Christian Truth, 1966]